

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1992/2021
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Иван Нинић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1785/20 од 08.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1785/20 од 08.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 11228/2019 од 08.06.2020. године обавезана је тужена да тужили на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове и патњу за нарушен лични и породични живот тужиле, трпљење неизвесности, неодговарање државних органа и намерно скривање и заташкавање информација о стварној судбини њеног детета, ћерке рођене ...1985. године, због реакције и ставова надлежних органа који су показали трајну незаинтересованост да се утврди где је и каква је судбина њеног детета, исплати износ од 1.250.000,00 динара са законском затезном каматом обрачунатом од пресуђења па до исплате. У ставу другом обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1785/20 од 08.10.2020. године одбијена је жалба тужене и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Република Србија благовремено је изјавила ревизију, на основу члана 404. став 1. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Испитујући дозвољеност одлучивања о ревизији тужене као о посебној ревизији, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови које захтева одредба члана 404. став 1. ЗПП.

Наведена одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку предвиђа да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суда оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према разлозима датим у побијаној другостепеној пресуди, тужилци је досуђена накнада нематеријалне штете за претрпљене душевне болове, које су тужилци проузроковали државни органи, првенствено медицинске установе. У прилог основаности тужбеног захтева тужилци, наведено је да је тужилци континуирано исказивала интересовање за судбину свог детета, рођеног ...1985. године, али о томе није добила поуздано сазнање услед низа пропуста и неправилности у раду надлежних медицинских и других установа. Како је право на породични живот једно од Уставом загарантованих права, другостепени суд налази да држава сноси одговорност за пропуст у раду њених органа.

Тако изнето правно становиште другостепеног суда у складу је са правним схватањем Врховног касационог суда, исказаним у ревизијским одлукама у истој чињенично-правној ситуацији. Услед наведеног, у конкретном случају нема потребе за новим тумачењем права. Такође не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, која је по наведеном правном питању уједначена, као ни потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Предметна тужба ради накнаде штете поднета је 14.11.2019. године, а вредност предмета спора износи 1.250.000,00 динара, односно 10.647 евра.

Како вредност предмета спора не достиже тражени ревизијски цензус, то је ревизија тужене недозвољена.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић